

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.626 van 24 februari 2000
in de zaak A. 89.553/XII-2450.**

In zake : Hubert VERLINDEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat C. COEN,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 210A

tegen :

het Gemeenschapsonderwijs,
dat woonplaats kiest bij
advocaat L. VAN HOUT,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Sint-Michielskaai 7.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Hubert VERLINDEN op 15 februari 2000 heeft ingediend waarin bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing wordt gevorderd van de tenuitvoerlegging van "de niet geda-teerde beslissing van de Raad van Bestuur Scholengroep 4 waarbij beslist werd verzoeker als vast benoemd directeur van het KTAGO preventief te schorsen met ingang van 14 februari 2000";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de brief van 16 februari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 februari 2000, om 14.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaten C. COEN en K. CRAUWELS, die verschijnen voor de verzoeker, de laatste loco advocaat W. RAUWS, en van advocaat L. VAN HOUT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. MAREEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat verzoeker bij beslissing van de raad van bestuur van scholengroep 4 van 10 februari 2000 als vast benoemd directeur van het KTAGO Edegem preventief is geschorst met ingang van 14 februari 2000; dat dit is gebeurd na allerlei klachten over wat genoemd wordt financiële onregelmatigheden (2 elementen), administratieve fouten (9 elementen), psychische terreur (5 elementen) en deontologische tekortkomingen (18 elementen); dat die klachten worden onderzocht door de centrale administratie van het Gemeenschapsonderwijs; dat verzoeker op 15 december 1999 door het lokaal bestuursorgaan nr. 27 is gehoord, dat daarna aan de centrale raad heeft geadviseerd verzoeker preventief te schorsen; dat na de structuurwijziging in het Gemeenschapsonderwijs op 1 januari 2000, de raad van bestuur van scholengroep nr. 4 het voorstel tot preventieve schorsing ter hand heeft genomen; dat verzoeker op 20 januari 2000 is uitgenodigd voor een hoorzitting op 8 februari 2000 met de raad van bestuur; dat de raad van bestuur na dit horen van verzoeker volgende beslissing heeft genomen :

"gelet op artikel 23 § 1 van het Bijzonder Decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs dat de Raad van Bestuur van de Scholengroep bevoegd maakt voor materies die 'orde en tucht bij personeelsleden' betreffen;

Gelet op artikel 59 van het Decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs, dat de ordemaatregel 'preventieve schorsing' bespreekt;

Gelet op de artikelen 16 en 17 van het Besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie van vast benoemde personeelsleden, de maatregelen van orde en tucht in het Gemeenschapsonderwijs, die de 'preventieve schorsing' verder uitwerken;

Gelet op het advies van het Lokaal Bestuursorgaan nr. 27 (Edegem) tot uw preventieve schorsing (d.d. 15 december 1999);

Gelet op het voorstel van de heer J. Wellens, administrateur-generaal, toenmalig hoofd van bestuur, tot uw preventieve schorsing;

Gelet op het feit dat de Raad van Bestuur van de Scholengroep als de rechtsopvolger van de Centrale Raad fungeert;

Gelet op het feit dat u door de Raad van Bestuur op 20 januari 2000 op de voorgeschreven wijze uitgenodigd werd voor een hoorzitting op 8 februari 2000;

Gelet op de hoorzitting door de Raad van Bestuur op 8 februari 2000 en uw verweer tijdens deze hoorzitting;

Gelet op het voorafgaand feitenrelaas;

Overwegende het feit dat op dit moment enkel het financiële luik van het klachtendossier als ongeveer afgehandeld mag beschouwd worden, dat de klachten die uw algemeen beleid betreffen nog niet aan een onderzoek werden onderworpen, dat hiervoor niet de Raad van Bestuur van de scholengroep verantwoordelijk kan geacht worden gezien de Raad van Bestuur pas sinds 1 januari 2000 bevoegd is;

Overwegende het feit dat in het kader van het onderzoek van uw algemeen beleid als directeur een aantal personeelsleden zullen moeten worden gehoord, waarbij het duidelijk is dat de waarheid enkel aan het licht kan komen als dit onderzoek in alle objectiviteit en sereniteit kan worden gevoerd, dat uw aanwezigheid op school dit onderzoek met zekerheid grenzende waarschijnlijkheid zal hinderen gezien een aantal getuigen zich ongetwijfeld gehinderd zullen voelen door uw aanwezigheid, dat de door u tijdens de hoorzitting uitgesproken bereidheid dit onderzoek alleszins niet te verstoren het voorafgaande niet ontkracht gezien u hier enkel een intentie uitte en het uiteraard duidelijk is dat uw aanwezigheid op school tijdens het onderzoek een aantal personeelsleden zal intimideren;

Overwegende het feit dat alle pogingen om dit dossier met de nodige sereniteit te behandelen zijn mislukt, dat de problematiek zowel de lokale schoolgemeenschap als de omgeving van de school in steeds sterkere mate beroert, dat het feit dat dit dossier de landelijke pers haalde dit ten volle illustreert,

waarbij uiteraard het motief niet gelegen is in het feit dat deze zaak de landelijke pers gehaald heeft maar wel in het objectief gegeven dat dit dossier de lokale schoolgemeenschap beroert, feit dat u trouwens tijdens de hoorzitting toegaf toen u vermeldde dat ouders en leerlingen u hun steun toezegden;

Overwegende het feit dat uit diverse documenten de steeds grotere verdeeldheid in het schoolteam van het KTA Edegem blijkt, dat de tweedeling binnen het schoolteam over uw persoon en uw handelen nog toeneemt, wel in die mate dat er van twee nog nauwelijks communicerende kampen sprake is, dat zelfs indien men uw visie, op de hoorzitting door de Raad van Bestuur geuit, zou bijtreden dat de storm zou geluwd zijn, het duidelijk is dat er enkel sprake is van een tijdelijke windstilte omwille van het feit dat de diverse betrokkenen de beslissing van de Raad van Bestuur afwachten, dat het dus eerder gaat om een stilte voor de storm;

Overwegende het feit dat de Raad van Bestuur van oordeel is dat u hangende het onderzoek, rekening houdende met de animositeit rond uw persoon, niet meer de volheid van uw ambt kan uitoefenen daar u omwille van de steeds verder escalerende problematiek en de betrokkenheid erbij van het schoolteam, tegenover de personeelsleden van het KTA Edegem in de praktijk per definitie afstand doet van een aantal prerogatieven die verbonden zijn aan uw ambt, zo is het zonder meer duidelijk dat u onder de huidige omstandigheden onmogelijk, zonder van vooringenomenheid, revanchisme, favoritisme, ... te worden beschuldigd, uw personeelsleden aan een evaluatie kan onderwerpen, dat ook indien u zou besluiten t.a.v. uw personeelsleden de nodige afstandelijkheid in acht te nemen, u de facto afstand doet van uw bevoegdheden, rechten en plichten, dat het uiteraard zo moet zijn dat een schoolleider in alle omstandigheden de volledigheid van zijn ambt invult;

Overwegende het feit dat een aantal klachten toch wel zeer ernstige inbreuken op de plichten betreffen, dat zelfs als men er van uit gaat dat andere klachten niet zo allesomvattend zijn of slechts het ongenoegen van bepaalde personeelsleden als voorwerp hebben, de totaliteit van de klachten en de vaststelling dat het aantal klachten nog aangroeit, de Raad van Bestuur doen besluiten dat hier, als men het gehele dossier in rekening brengt, sprake is van een vermoeden van ernstige feiten, dat een diepgaand onderzoek motiveert en dat uiteindelijk een ernstige tuchtstraf tot gevolg kan hebben;

Overwegende het feit dat in tegenstelling tot wat u tijdens de hoorzitting beweerde een preventieve schorsing niet noodzakelijkerwijze gekoppeld moet worden aan een tuchtprocedure gezien artikel 17 van het Besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 (evaluatie, orde en tucht) uitdrukkelijk voorziet dat

een preventieve schorsing die niet gekoppeld is aan een tuchtprocedure zes maanden kan duren, waarbij de motieven voor een dergelijke schorsing in dat geval louter teruggaan naar het verstoren van de voor de dienst noodzakelijke goede orde, dat in dit dossier de motieven om tot een dergelijke schorsing over te gaan ruimer zijn gezien in de vorige considerans uitdrukkelijk gerefereerd werd naar de ernstige feiten die u ten laste gelegd worden, feiten die het voorwerp van een uitputtend onderzoek zullen vormen, dat eventueel zal uitmonden in een tuchtprocedure";

dat die beslissing op 11 februari 2000 aan verzoeker is betekend;

Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat die laatste voorwaarde betreft, dat verzoeker het volgende uiteenzet in zijn verzoekschrift :

"Aangezien verzoeker die directeur is van een grote technische school, door de bestreden beslissing een zeer ernstig moreel nadeel lijdt waarvan de onherstelbare gevolgen enkel door een schorsing vermeden of beperkt kunnen worden.

Dat zo inderdaad een preventieve schorsing bij wijze van ordemaatregel geen tuchtstraf is maar een tijdelijke maatregel van inwendige orde, die bewarend van aard is en uitsluitend wordt genomen in het belang van de dienst zodat in de regel moet worden aangenomen dat de maatregel, gelet op de zojuist beschreven aard, geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten veroorzaakt;

Dat evenwel in uitzonderlijke gevallen dit anders kan zijn gelet op de bijzondere omstandigheden die

aan de opgelegde maatregel zijn verbonden, en die maken dat de betrokkene door de maatregel een grotere morele druk moet ondergaan dan normalerwijze ten gevolge van zulk een maatregel het geval is; dat zulks te dezen het geval is; dat immers het morele nadeel dat verzoeker lijdt door de bestreden preventieve schorsing ten gevolge van de onwettige toepassing ervan dermate vergroot dat een enkele vernietiging van de maatregel dat nadeel niet geheel meer lijkt te kunnen wegnemen;
(Raad van State XII° kamer arrest nr. 75.594 van 14 augustus 1998)

Dat in casu de verzoekende partij als directeur van een grote technische school het gezag t.o.v. leerlingen dat zijn functie dient uit te stralen, door een preventieve schorsing teniet wordt gedaan; dat dit des te erger is wanneer de beslissing manifest onwettig is;

Dat verder de reputatie van de directeur door de ruchtbaarheid die in de pers werd gegeven aan de preventieve schorsing, op onherstelbare wijze zal worden geschaad zo niet onmiddellijk een einde wordt gesteld aan de uitgesproken maatregel;

Dat niet uit het oog moet worden verloren dat de preventieve schorsing is ingegeven door feiten waarvan de minste aanwijzing bestaat dat deze ernstig zijn; dat de bestreden beslissing met name niet op feitenvinding berust en niet verwijst naar de stukken van het dossier; dat verder ook niet vergeten dient te worden dat gedurende 4 maanden geen enkele onderzoeksdaad werd gesteld behoudens wat betreft de klacht i.v.m. fincanciën;

Dat ook dient rekening te worden gehouden met het feit dat de pers reeds op 9 februari 2000 werd ingelicht over de getroffen maatregel zodat concludant in de krant de uitgesproken maatregel diende te vernemen;

Dat een loutere vernietiging deze zware morele nadelen nooit zal kunnen herstellen; dat de enige wijze om deze moeilijk te herstellen ernstige schade enigszins te beperken en te herstellen erin bestaat om zo spoedig mogelijk de onwettige preventieve schorsing op te heffen.

Dat het moeilijk te betwisten valt dat verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijdt door de manifest onwettige ordemaatregel";

dat verzoeker aldus het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de bestreden beslissing hem dreigt te berokkenen, ontwaart in enerzijds het teloorgaan van het gezag ten opzichte van de leerlingen dat van zijn functie als directeur van een grote technische school

dient uit te gaan, en anderzijds het onherstelbaar beschadigen van zijn reputatie als directeur;

Overwegende dat een preventieve schorsing in het belang van het onderwijs of in het belang van de dienst geen tuchtstraf is maar een voorlopige maatregel van inwendige orde, die bewarend van aard is - in casu het bestuur moet toelaten om de geuite klachten verder te onderzoeken -, en niet de bedoeling heeft om de betrokkene voor een schuldige tekortkoming te bestraffen - in casu geen enkel oordeel inhoudt met betrekking tot het al dan niet bewezen zijn van de klachten die tegen verzoeker zijn geuit en bijgevolg het vermoeden van onschuld volkomen intact laat; dat de bestreden beslissing op zich dus geen aantasting inhoudt van verzoekers reputatie en goede naam; dat voor zover verzoeker met het teniet doen van zijn gezag ten opzichte van de leerlingen ook zou doelen op het feit dat hij zijn gezagsfunctie niet kan uitoefenen, moet worden opgemerkt dat een preventieve schorsing automatisch tot gevolg heeft dat de betrokkene zijn functie voorlopig niet meer mag uitoefenen, zodat het ontnemen van het gezag ten opzichte van de leerlingen inherent is aan de maatregel; dat dit verhinderen van het uitoefenen van de functie op zichzelf bekeken niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden beschouwd en daarenboven slechts voorlopig en bewarend van aard is, wat betekent dat na afloop van het onderzoek - of bij het verstrijken van de termijn van één jaar of zes maanden bedoeld in artikel 17 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie van vast benoemde personeelsleden, de maatregelen van orde en de tucht in het gemeenschapsonderwijs - verzoeker zijn functie opnieuw zal kunnen uitoefenen, tenzij een nieuwe beslissing wordt genomen die dit verhindert; dat bijgevolg het opleggen van een preventieve schorsing in het belang van het onderwijs of in het belang van de dienst in beginsel geen moeilijk te herstellen ernstig

nadeel veroorzaakt; dat het feit dat klachten tegen verzoeker zijn geuit en daaraan ruchtbaarheid is gegeven meebrengt dat ten aanzien van verzoekers persoon twijfels kunnen rijzen zowel in de school waar hij het ambt van directeur uitoefent als daarbuiten; dat echter de Raad van State aan dat feit niets kan veranderen; dat het nadeel dat daardoor eventueel ontstaat niet veroorzaakt wordt door de bestreden beslissing en dus ook door een schorsing ervan niet ongedaan kan worden gemaakt; dat, vanuit die invalshoek bekeken, ook verzoeker er belang bij heeft dat de twijfels zo snel mogelijk worden weggenomen, wat slechts kan als de klachten worden onderzocht en er het gepaste gevolg aan wordt gegeven; dat, gegeven de voorliggende klachten, het bestuur in redelijkheid tot het besluit kon komen dat om de goede werking van de betrokken onderwijsinstelling veilig te stellen en het onderzoek van de klachten in de beste omstandigheden te kunnen verderzetten een preventieve schorsing aangewezen was; dat een dergelijke situatie uiteraard een zekere druk op verzoeker legt, maar dat hij niet aantoonst dat dit nadeel - gelet op eventueel de bijzondere aard van de aangeklaagde onwettigheid of de kennelijke onwettigheid van de handeling -, niet voldoende hersteld kan worden door een eventuele nietigverklaring; dat verzoeker derhalve niet aantoonst dat de bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zodat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig februari 2000, door :

de HH. J. BAERT,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

J. BAERT.